

SEMĂNĂTORUL

ORGANUL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUD. CALIACRA

Înscris în registrul special al Tribunalului Caliacra sub № 9/1938

Director: EUGEN RADUCU

Apare de 2 ori pe lună

Redactor: I. Lupu-Răjlețu

Redacția și Administrația: Școala Primară № 2, Bazargic

ÎN PAS CU VREMEA

În noua concepție de organizare a vieții, individul prețuiește atât cât poate da dela el pentru ansamblul în care s'a încadrat. Dincolo de aceasta, el nu mai are decât valoarea oricărei viețuitoare.

Ceeace este adevărat pentru un om are și mai multă valoare pentru grupurile sociale, cari se mișcă în acelaș scop. Deaceea în locul influențelor aparente exercitate de indivizi și clase sociale, omenirea trece la organizarea pe profesii și bresle sau colegii.

După constituția din 1938 învățătorii sunt încadrați în colegiul intelectual. Aci se întâlnesc cu avocați, doctori, arhitecți, ingineri, preoți, foști militari, foști magistrați, etc. Aceste profesii vor da după cum s'a zis, creerul social al națiunii.

În creerul acesta, fiecare profesiune își va valorifica acțiunea sa și o va ierarhiza la locul cuvenit după înrăurirea muncii fiecăreia, după valoarea elementelor ce o compun, dar mai ales după organizarea activă care va perfecționa contribuția socială a fiecărei profesii.

În Italia, Germania, Franța, Rusia, etc. fiecare profesiune își are laboratorul în care lucrează savanții săi producând pentru restul omenirii surprize uimitoare. Am citit despre „raza morții” care paralizază orice mișcare pe o distanță mai mare sau mai mică. Despre o inimă de cauciuc și oțel pe care ar așeza-o în locul unei inimi care ar înceta să bată. În sfârșit, am citit că în Anglia prin injecții cu adrenalină s'a readus la viață morți după 2 și 5 minute.

Arhitecții construiesc sute de etaje; inginerii descoperă compoziții la sute de km. în sânul pământului; iar alții organizează viteze de mii de kilometri, la înălțime de alte mii de kilometri.

Acestea, cu privire la produsele materiale.

Tot așa și în ce privește produsele intelectuale.

Se știe azi compoziția organică a corpurilor. Se apreciază ce vreme va fi peste mai multe zile și se caută a se pătrunde în tainele naturii, în depărtările trecutului ca și în misterele viitorului.

Ceeace altădată se descoperea de câte un extraordinar la sute de ani, astăzi prin organizare se precipită după zile și ore. Iată importanța concepției corporative în societatea nouă.

Învățătoria în mișcarea sa de organizare, dela început și până azi a țintit 2 scopuri, pentru cari în orice clipă a împreunat eforturile depuse: drepturile profesionale și perfecționarea artei sale.

Aceste 2 scopuri s'au transmis totdeauna dela organizarea profesională la fiecare învățător și s'a accentuat când un scop, când altul, după ambianța vremurilor care fatal au cuprins și aspirațiile învățătorescilor.

Astăzi este vremea dezvoltării potențialului național și strădania noastră se va accentua, în direcția perfecționării indeletnicirilor profesionale, care duc de mână mai mult ca oricând, drepturile noastre.

În această direcție merge profesiunea. În pașii ei trebuie să se alinieze învățătorul.

Cercurile culturale

de Alexandru C. Aldea

În noua lor organizare, cercurile culturale tind a da învățământului primar un ritm de viață mai viu, determinându-l să-și însușiască idei și curente pedagogice noi — unele experimentate suficient alurea sau la noi, iar altele în curs de experimentare — și să-și modifice metodele de predarea lecțiilor și de culturalizarea maselor populare.

În concepția legiuitorului deci, cercurile culturale sunt pe de o parte laboratoare, iar pe de altă parte sunt șantiere de lucru.

Cercetătorul organizării și programelor de muncă ale noilor cer-

curi culturale se convinge ușor, că acum se cere învățătorului o pregătire intelectuală și tehnică superioare, cum și eforturi mai mari, pentru a-și îndeplini misiunea cu eficacitatea scontată de conducerea centrală a învățământului primar.

Pregătirea învățătorului în academiile pedagogice este deci o imperioasă necesitate a timpului actual, când Statul nostru face eforturi deosebite să ridice nivelul cultural al poporului de jos, făcându-l astfel mai conștient de rolul său în viață și creându-l po-

LA MOARTEA UNUI COLEG

„Cum mor mișei
Dacă mor cei buni așa?”
G. Coșbuc

Cu Panaît Papazissu dispăre un om de mare distincție sufletească

Cine n'a văzut strecurându-se discret printre noi silueta lui firavă, cu privirea pierdută undeva departe, în lumea unde gândurile lui găseau pace odihnitoare!

Panaît Papazissu a făcut parte din tagma oamenilor care nu s'au cam împăcat cu convenționalismul vremurilor noastre. Așa se explică de ce se complăcea atât în singurătatea lui și de ce, câteodată, fugea de oameni. Omul acesta care, niciodată, n'a ridicat tonul, care n'a jicnit pe nimeni și care nu știa ce e ura, a fost, într'un fel, neînțeles.

Aleșele lui însușiri sufletești, lumina minții lui, a stârnit câteodată clevetiri și chiar invidie. N'a răspuns nici odată și n'a luat în serios nimic din tot ce cade dincolo de bariera bunului simț și-a bunei credințe. Știa că mediocritatea e rea, că învinge chiar, dar întotdeauna el a ocolit și a evitat această mediocritate.

Îl văd și acum, când încerc să înșeliez aceste rânduri triste: tăcut, cu o ușoară licărire în privire și cu acel tremurat nervos al ploapelor.

Așa a fost ca înfățișare, Panaît Papazissu; în intimitatea sufletului său însă, găsea omul iertător, plin de afecțiune prietenească și mai presus, un mare coleg care ne-a îmbrățișat cu dragoste și înțelegere.

Istoriograful de mâine, care va veni să cerceteze fața vremii și să scrie două rânduri despre învățământul primar din acest colț de țară, va trebui să arate că pe calea spinoasă a învățământului din Caliacra, a robotit un dascăl de elită, a cărui minte lumina

departe și-al cărui rost a format chiar problema lui de conștiință.

Panaît Papazissu a făcut parte din echipa primilor deschizători de drumuri către învățătura românească din Cadrilater. În 1929 și în anii următori a fost chemat să fie, oficial recunoscut, îndrumător al învățământului primar din Caliacra.

Reconstituiesc crâmpene de atunci. Peste ani se va păstra amintirea revizorului și inspectorului de perspectivă înaltă, care a pus mai înainte de toate prestigiul școlii și al slujitorilor ei.

Și n'am auzit pe nimeni plângându-se că, Panaît Papazissu, a făcut vr'o nedreptate; că, în fine nu s'a purtat și omeneste cu aceia din mijlocul cărora se ridicase și care, azi, recunoscători, plâng la groapa lui.

Dar, moartea absurdă care singura nu face selecție, a închis pentru vecie ochii aceia cu tremuratul nervos al ploapelor și în locul omului care ne cânta, a lăsat numai amintirea din tot ce-a fost ca om și dascăl: Panaît Papazissu.

Țărâna care a purtat în sfeșnicul ei, 49 de ani, sufletul lui Panaît Papazissu, s'a reintors în țărâna din care toți ne-am plămădit.

Pe mormântul proaspăt din întirimitul din deal, unde Panaît Papazissu doarme somnul de veci, lăsam să pice din ochii noștri plâși, o lacrimă de regret pentru pierderea suferită de corpul învățătoresc din Caliacra.

Odihnească-se în pacea Domnului.

Radu Sandu

Februarie 1939

sibilități de existență mai civilizată. Însă cum această pregătire nu se poate da deocamdată decât unui prea redus număr de învățători — din motive financiare, cari totuși trebuie înlăturate neapărat și cât mai curând — este mai mult decât evident, că se impune aplicarea art. 206 din legea învățământului primar, aliniatele penultim și ultim, cari cer a se înființa câte o bibliotecă la fiecare cerc cultural.

Propun ca învățătorii să accepte a li se reține din salariu, în acest scop, câte cel puțin 10 lei lunar.

Cărțile să fie propuse de membrii cercului, între 15 ale lunii curente și 1 din luna viitoare și comitetul de conducere al cercului să aleagă pe cele absolut necesare.

Fiecare învățător să fie obligat a citi din aceste cărți.

Pentru a se evidenția cât citește fiecare, să li se rezerve câte o

pagina în registrele de înscrierea cărților împrumutate.

La inspecțiile organelor de control, învățătorii să fie obligați a prezenta adeverința că citesc cărți din biblioteca cercului cultural.

Desigur, organizarea și funcționarea acestor biblioteci cer eforturi importante din partea tuturor învățătorilor și mai-cu-seamă dela membrii comitetelor conducătoare de cercuri culturale, însă ele sunt imperios necesare.

Astfel se va contribui mult la menținerea învățătorilor în curent cu lucrările noi, pedagogice, literare sau științifice, considerate de natură a le ajuta la desăvârșirea activității lor didactice și sociale, care e din ce în ce mai grea.

Pentru a înlesni însă experimentarea ideilor pedagogice noi (cercetarea individualității școlariului, măsurarea capacității lui intelectuale, etc.), să se ia urgente

(Continuare în pag. 4)

ȘCOLILE NORMALE SUPERIOARE ȘI ÎNVĂȚĂTORII

de I. Lupu—Răilețu

În congresele noastre din ultimii ani am cerut să ni se deschidă drum spre izvoarele înalte ale culturii: am cerut pregătire universitară.

Această cerință a fost și este îndreptățită, mai ales astăzi, când viața satelor, ambianța, chemarea și misiunea învățătorului s'au schimbat fundamental. Dar, în trecut, nimeni nu a auzit strigătul nostru, deoarece mentalitatea guvernelor țării — cari erau emanații a unor partide politice — urmăreau interesele lor cele mai rentabile și nu aveau nici un interes să ridice pe învățători. Așa era altădată: prima interesul de partid, mai presus de orice.

Odată cu schimbarea politicii noastre de stat, învățătorimea a fost chemată să contribuie, cu tot ce are mai ales, la muncă pentru ridicarea neamului. Aprecierea acordată învățătorimei și misiunea ce i s'a încredințat în străjerie, premilitară, serviciul social, etc., etc., formează chezașia cea mai sigură că ea este element creator și constructiv în stat.

Deaceia, odată cu modificarea legii pentru școlile normale superioare, am mai câștigat încă un drept pe care îl cerem de ani de zile: ni s'a dat dreptul la cultură superioară. Prin modificarea legii de funcționare a celor 3 școli normale superioare s'a repartizat și învățătorilor câte 30 de locuri pentru fiecare, adică în total 90 de locuri anual.

E un început demn de toată lauda. Zic început, deoarece marea problemă a pregătirii superioare a învățătorilor rămâne încă deschisă, întrucât cele 90 de locuri reprezintă un număr destul de mic pentru marea masă a învățătorimei.

Oricum, gestul de a ni se deschide drum spre cultura superioară nu trebuie trecut cu vederea. Meritul revine d-lui ministru prof. Petre Andrei, care a înțeles cerințele noastre drepte. D-l profesor Andrei ne-a urmărit pas cu pas în munca noastră, chiar atunci când nu era ministru. La cursurile de vară, de câte ori a fost invitat, ne-a onorat cu conferințele, cu sfaturile și cu îndemnul domniei sale. A urmărit de aproape desbaterile congreselor noastre, în care am cerut, de multe ori, să ni se dea dreptul la pregătire universitară.

Dar, meritul mai revine unei persoane din Ministerul Educației Naționale, d-lui ministru subsecretar de stat D. V. Toni. Și domnia sa are parte însemnată de contribuție în ce privește acordarea celor 90 de locuri, pentru învățători, la școlile normale superioare. D-l ministru Toni a fost acela care a cerut, cu orice preț, tuturor miniștrilor ce s'au perindat pe la Educația Națională, în trecut, să deschidă calea învățătorilor spre cultura universitară. După fiecare congres învățătoresc, d-l Toni s'a prezentat ministrului de resort, cu dezideratele noastre în legătură cu pregătirea universitară. Până în prezent, nici un ministru dintre cei cari au fost la

Educația Națională, n'au avut curajul să îndeplinească aceste desiderate.

Astăzi, când la Ministerul Școlilor se află un coleg mai mare și un frate de al nostru, începutul acesta de realizare al uneia dintre cele mai însemnate doleanțe învățătorești, trebuie să ne îndemne și mai mult la muncă pentru mulțumirea acelor cari ne înțeleg nevoile și durerile.

Redăm, mai jos, articolele — privitoare la învățători, — din legea pentru înființarea școlilor normale superioare, modificată de curând:

ART. XI. — Școala normală superioară va avea două secțiuni: una pentru învățământul secundar și alta pentru învățământul primar.

ART. XII. — Secția învățământului primar are de scop să dea o cultură generală și pedagogică superioară învățătorilor. În secția aceasta vor fi primiți 90 de învățători anual, câte 30 de fiecare școală normală.

Vor putea intra în această secție învățătorii care au funcționat efectiv 5 ani la o școală primară și sunt definitivii. Ei vor trece un concurs de admitere ale cărui condițiuni se vor stabili prin Regulament.

ART. XIII. — Aceștia vor fi interni, ca și elevii secției secundare, urmând timp de 3 ani cursurile și lucrările practice următoare:

- a) cursul de limba română (gramatică, ortografia),
- b) istoria literaturii române,
- c) geografia României,
- d) istoria Românilor,
- e) psihologia, etica, sociologia, logica;
- f) psihologia copilului,
- g) psihotehnica,
- h) pedagogia generală, străjerie, serviciul social,
- i) istoria pedagogiei, didactica, metodică.

ART. XIV. — Elevii acestei secțiuni vor face practica pedagogică la școala primară, care se va alipi pe lângă școala normală superioară în acest scop.

ART. XV. — Elevii din secția primară vor dobândi în urma examenului de absolvire a școlii, titlul de învățător de grad superior și salariul respectiv.

Dintre ei se vor recruta în mod obligator, în ordinea clasificării, toate organele de control din învățământul primar, precum și directorii de școli primare.

ART. XVI. — În scopul practicilor pedagogice necesare, vor funcționa pe lângă școlile normale superioare un liceu de băieți — actualele seminarii pedagogice — și câte o școală primară desemnată de Minister din cele existente.

Gestul d-lor miniștri Petre Andrei și D. V. Toni merită recunoștința învățătorimei întregi. Prin acordarea dreptului la pregătire superioară prestigiul învățătorului va crește și mai mult; iar aprecierea lui în organismul de stat va prezenta garanții serioase pentru toate ramurile de muncă națională.

Alții, în afară de voi, n'avem

„Voi sunteți chemați de a pregăti, de a însufleți și de a întări România de mâine“. M. S. Regele Carol II

Fiecare suflet e un izvor de putere. Năzuitori de bine, toți trebuie să cugete și să lucreze. La gânduri să nu rămână nimeni. Cu gânduri nu se prăbușesc stâncile din cale, nici nu se despica în două valurile grele ale mării.

Învățătorii, cari au făcut odinioară o triumfătoare revoluție socială — falanga de pioneri ai lui Spiru Haret — scoțând școala și spiritul ei dintre cele patru ziduri ale clasei, au astăzi o chemare mai mareașă ca oricând.

Niciodată, în trecutul de suferință al țării noastre, n'a fost vreme mai prielnică pentru gloria muncii ca acum. Aduceți dar la lucru toate puterile omenești, dela aceea a copilului care poate să culeagă un cuib de omizi depe ramura plâpândă a mărului și până la aceea a omului vârstnic, care desfundă pădurea și răstoarnă pământul. Înțelegerea lor poate să facă totul. Inimă numai să fie mișcată. Și inima omului nu o mișcă decât blândețea și vorba vie a iubirii.

La temelia fiecărei zidiri trebuie să stea iubirea. Cine nu va jerfi ceva din al său, un strop de timp și o picătură de viață, acela nu e în slujba țării sale.

Învățătorul e, un risipitor de iubire, un om care nu se tocmește pentru munca lui. El știe că arhidiaconul Ștefan n'a primit plată pentru predica sa împotriva Farișeilor, ci pietre.

Acest om n'are de multe ori în casa lui nici-o altă podoabă și avuție lămuritoare, decât o carte și o cruce.

În fața lui stau astăzi două chei ruginite: școala și satul. Pe amândouă trebuie să le curețe de rugină. Pentru aceasta, are nevoie de o putere, de o singură putere — de puterea lui morală.

Fericit acela care o va desluși în sufletul său.

Acela nu va fi dintre cei ce aleargă pe drumuri, sau cel care și-a părăsit satul și copiii răscolind țărâna urii, acesta nu va fi făgăduitorul de munți și de ape, acesta nu va fi cel ce se nfrățește cu lepădătorii de Iisus, pentru a primi arginții spânzuratului, ci cel ce predică pe munte și în holda aurită de grâu, cel ce îndreaptă cugetul păgân al oricărei femei din Samaria, cel ce în Galilea flămânzilor, bolnavilor și morților, satura flămânzii, vindecă orbii și înviază morții.

Acest om trebuie să fie tu, bunule păstor, care de dragul fluerului viclean de vrăjbit, nu ți-ai părăsit nici stâna, nici oile.

Acest om trebuie să fie tu, care sărac, dar plin de credință, ai rămas în pustietatea satului tău, între cei bătuți de năpastă și de boală, ca să vindecii și să înveși.

O lume întreagă stă în fața ta: un sat și o casă de copil. Nici în fața Mântuitorului n'au stat la începutul mesianismului mai mulți oameni și mai mulți copii: doisprezece năvodari săraci, câteva femei visătoare și un prieten în Betania. Dacă vorba și inima ta vor fi sincere, ele se vor auzi pretutindeni și vor trăi de-a-lungul tuturor veacurilor. Pe tine, cinstit

și umil învățător, pe tine care nu te-ai deslipit de sufletul copiilor tăi, te văd astăzi îndreptător al lucrurilor și al vieții. Gospodărește școala și înalță sufletul oamenilor, căci în mâinile tale se plămădește viitorul neamului.

Către tine se îndreaptă privirile tuturor acelor, ce astăzi și-au închinat viața unei munci de refacere a neamului românesc. Dela tine se deschide prima porțiță. Apleacă urechea și ascultă, deschide ochii și vezi, mergi și află — pătrunde în umbra, în strămtorile, în labirintul vieții, să știi unde se usucă floarea vieții și unde înflorește trandafirul bucuriei, căci nu trebuie uitat faptul, că învățătorul este prin excelență instrumentul civilizației moderne, *temelia culturii naționale* și că generațiile de mâine, vor fi așa după cum le-a educat el, prin dubla influență din școală și din afară de școală.

Atunci numai, după ce răbdător și neobosit ai cunoscut lucrurile și viața, atunci numai vei ști ce trebuie să fie și ce trebuie să faci; atunci numai îți vei găsi cuvântul și pilda, învățătura spontană, care subjugă și înalță.

Dacă n'ar înflori spinul în ograda casei de țară și n'ar crește otrăvita buruiana urii în inima oamenilor, tu ai sta liniștit întru toate ale tale, căci cine e nebunul care să polească aurul ori să lustruască raza de soare.

Idealul tău, pentru cei ce trăiesc în jur de tine, trebuie să fie acela care a frământat întotdeauna sufletul moral al omenirii active: o muncă necontestată, adâncă, ordonată, cuprinzătoare, religioasă, viață casnică curată ca într-o deslușită pagină din viețile sfinților — moravuri simple.

Iată că în afară de cei patru pereți ai clasei, unde trebuie să fie floarea cea mai frumoasă, între mănunchiul de boboci ce-ți este încredințat, o altă lume te așteaptă cu brațele întinse, pentru ai da mână de ajutor.

Și aici ai enorm de lucru. Aici vei juca o multilateralitate de roluri: rol social profesional, social-cultural, social-economic și rol în întocmirea politico-socială. Incadrat în aceste multiple roluri trebuie să fii plin de iubire, drept, răbdător și mereu stăruitor, calități cari te vor ridica alături de marii descoperitori și de marii savanți. Bilanțul activității zilnice să-ți fie totdeauna un bogat excedent.

Pe munca ta și a acelor care chemare ca tine, se reazimă viața vie a milioane de oameni. Ei vor fi așa cum voi înși-vă veți fi. Prăpădita stare a casei omenești, ograda desgrădită și pustie, țărâna înflenită, pomii schinguiți și uscați, vitele supte și schiloade, prisa doborâtă în bălării, străbunele datini îngropate, cântecele stinse în cenușa inimii; toate domeniile de n'uncă socială și constructivă vă revin vouă, pentru că numai voi — prin pregătire și chemare — sunteți puterea educatoare a omenirii.

Alții, în afară de voi, n'avem.

Gh. I. Zamfirescu
I. I. C. Brătlanu

FAUST

de Virgil Carlanopol

Am dat tot ce-am avut, nimic, nici ochii,
Nici îndoiala nu mai este-a mea.
Nu mai atârn, măcar de așteptări
Și nici de bucurie, sau vre-o stea.

Am dat, tot ce-am avut pentru vedenii
Nici degetul cel mic, nu mai e-al meu
A stat în minte draeul ca o cobe
Și m'a'ndemnat, ca să mă vând mereu.

Acuma, nu mai am nici bucuria
De-a aștepta de undeva răsplată
Căci pentru viață, ca și pentru moarte,
Satana, mi-a dat versurile plată.

De azi încolo, casa-i tot a lui
Pe fiecare strofă i-am vândut un bun
El iscodind, mi-a arătat minunea
Și eu, i-am cumpărat-o ca nebun.

De-acuma însă, nu mai am ce-i vinde
Stau în răscrucea vremii, ca un slut.
Stau gol, de tot ce-mi dote începutul
Chiar amintirile, pe vis, i le-am vândut.

Dar el, pânđește încă'n fiecare seară,
Cu cât mă vede lunecând mai jos,
Mă amăgește arătându-mi totuși
Un vers ca diamantul de frumos

El știe, tot mai am ceva,
Și pe acela-l vrea, pe-acela-l cere :
Iubirea mea, ce n'are început
Dar care ingenuche în durere.

Și parcă văd, că într'o seară tristă
Când voi umbla cu viața risipită,
Imi va eși'nainte la vr'un colț
Să mă tocimesc cu el și pe iubită.

Și i-o voi vinde, sigur și pe dansa
Cu tot ce-a adunat și-o să adune'n mers.
Nu pentru tinerețe veșnică, nu pentru aur,
Ci, pentru strălucirea altui vers.

DEZACORD

Trei corbi făcuți aduc, din zări, pe aripă, noapte,
O culme, însă, 'ncearcă să oprească soare ;
Pe creanga minții se așează, bufne, gânduri
Și totuși... visul urcă'n suflet, albă floare.

Se investmântă, 'n pluș de liniște, 'ncăperea,
Când, greer, țărâe la geam, o ploaie seacă...
M'aș vrea, în clipa asta, pajeră'n azururi,
Ci sufletu-mi învins, o salcie, se pleacă.

D. Anastasescu-Diana

FRATE!

*Eram tot una, fericiți, în cea dintâi barcă a vieții
— Feerica noastră copilărie —*

*Acum suntem și eu și tu
Câte-o nelăsemnată jucărie
Purtată pe valurile vieții, prea grele,
Pentru ca destinul să ne arate că nu pierdu
Din vedere că-l luarăm în răs în clipele acele
Când zideam castele de nisip în mijlocul pieții!..*

*Frate! M'am întrebat, de ce-ți zice oare frate?
Fiindcă suntem lăstari din același tulpină de viață?
Fiindcă am mânuit în văzduh smeul legat cu același ață?
Fiindcă de același pat și același sân am avut parte?
Fiindcă am călărit cu schimbul genunchiul aceluiși bunic,
Fiindcă împreună am visat totul și n'am făcut nimic?
Fiindcă am îndreptat amândoi crucea de piatră,
Am presărat mormântul cu lăcrămioare
Ce răs în soare
Și-am plâns sgduitor de dureros, ca niciodată
În amurgul acelei zi de primăvară
Când tu și eu nu mai aveam cui zice mamă!*

*Frate, în viață am căutat și le-am avut pe toate...
Prieten, poezia, femela și cântecul și vinul...
Le-am înțeles plăcerile și chinul...
De toate am avut parte
Și-acum pot spune
Că toate au fost și sunt deșertăciune!...
Dar tu m'ai înțeles, și-aproape sau departe
Oricând am știut că am numai un frate!..*

E. Mutulescu

Postume

OLARUL

Ori și care-ai fi, drumețe,
Fericit de tinerețe,
Cumpără și tu un dar
Dela meșterul olar,
Ca să te socoți în cale
Și să știi, în viitor,
Câte vieți în lut de oale
Își trăesc vecia lor.

Poți alege, c'am de toate...
Am năstrape înflorate,
Ocarine, farfurii,
Jucării pentru copii,
Străchini, oale, cești, lulele,
Vase pentru flori, pahare,
Cloburi de ars tămăe'n ele,
Amfore de vin, urcioare...

Uită-te la ele. Poate
Ai să simți și tu cum toate,
Cu seninătate mută,
Te privesc și te sărută.
Cumpără și tu ceva,
Căci ca mâine, se'nțelege,
Un olar va frământa,
Și țărâna ta, pribege!

Uite, am aici un ciob
De-ars tămăe'n el. Odată,
El a fost grumaz de rob
Subjugat viața toată.
Azi e hârbul mângăerii
De obidă și alean,
Pentru cei urșiți durerii...
E-al credinții talisman.

Uite, am iar o mândrețe
De-obiect. De bună seamă,
Nu de mult, a fost, drumețe,
Sfântă inimă de mamă,
De iubire mistuită...
Azi e candelă menită
S'ardă'n rugi, sub vechi icoane,
Suferințele umane.

Poate vrei o scrumieră?
Asta, îți pot spune-acum,
A fost sân de baiaderă,
Care-a ispitit o lume...
Iar năstrapa-aceasta rară
A fost mână de fecioară,
Care-a mângăiat obraji
La toți robii, la toți pajii...

Uite-o amforă de vin!
A fost trupu' unei bacante;
Viața i-a fost un festin,
Ochii... două diamante.
A iubit și-a petrecut...
Azi e amforă de lut,
Iară brațele-i sunt foarte
Fără viață, fără moarte...

Ori și care-ai fi, drumețe,
Fericit de tinerețe,
Cumpără și tu un dar
Dela meșterul olar,
Ca să te socoți în cale
Și să știi, în viitor,
Câte vieți în lut de oale
Își trăesc vecia lor.

Panait Papazissu

Năstrape = pahare.
Ocarine = instrumente muzicale.

Examenul de definitivat

● Ministerul educației naționale a luat următoarele hotărâri în legătură cu examenul de definitivat al învățătorilor:

Învățătorii căzuți de trei ori la examenul de definitivat, dar cari au făcut cursurile de repetiție prevăzute la art. 118 din legea învățământului primar (modificată în 1937) vor fi primiți pentru a patra oară la examenul pentru definitivat, fixat la 3 Aprilie 1939.

Cei căzuți de trei ori sau cari au absentat nemotivat de trei ori și n'au satisfăcut cerințele menționate în articol în ce privește frecventarea cursurilor de repetiție, nu vor fi primiți la acest examen și vor fi excluși din învățământul primar la sfârșitul anului școlar în curs.

Învățătorii numiți pe ziua de 1 Octombrie 1938, „prin încredințare”, n'au dreptul să se prezinte la examenul de definitivat din 1939.

Realizarea dela Blaj

În anul 1928, cu aprobarea autorităților locale, a luat ființă școala de experiență din Blaj, cu programa centrelor de viață, cu orarul mobil, cu metoda activă de cercetare.

După doi ani de funcționare, rezultatele au fost concludente. Cu aprobarea Onor. Minister, Directoratul IV Cluj, cu ord. Nr. 18141/930, o decretează „școala de experimentare în domeniul școlii active”.

În cursul celor zece ani de existență, a fost controlată de către următorii inspectori generali, din învățământul primar, normal și secundar: P. Petrescu, N. G. Longinescu, C. Stan, N. Crețu, V. Candrea, N. Nistor. A fost vizitată de cei doi profesori de pedagogie dela Universitatea din Cluj, Dnii Vladimir Ghidionescu și Onisifor Ghibu.

În baza rapoartelor primite, On. Minister a propus și Majestatea Sa Regele s'a îndurat prea grațios și a decorat această activitate cu „Meritul cultural”, prin înaltul decret regal Nr. 344—937, ca pe un batalion după o luptă bine susținută.

Străinătatea a îmbrățișat cu căldură practica dela Blaj. Pedagogul și sociologul cu renume mondial, Adolf Ferriere, în revista pariziană „Pour l'Ere nouvelle”, numerile 119—1937 și 130—1937, recensează și recomandă la loc de frunte practica din Blaj.

Practica din Blaj studiază mediul natural și social, din care a desprins o serie de subiecte de viață, ca: laptele, mierea, lemnele, moara, biserica, armata, -le împărțește la șase trebuințe vitale: hrana, căldura, lumina, munca, apărarea, podoabe (pitoresc).

Orarul mobil nu mai cuprinde materii ori obiecte, ci acțiunile elevilor concentrate pe unitățile de viață.

Elevii în clasă, își aleg un subiect după dorință, după interes și încep observarea, cercetarea, experimentul, după care urmează exprimarea rezultatelor dobândite dintr'o muncă individuală și colectivă, manuală și intelectuală. Elevii urmează să țină colegilor pe rând conferințe despre subiectele alese și studiate. În comunitatea aceasta de muncă, elevii iscodesc pe conferențiarul-copil cu întrebări, aprofundează cunoștințe prin discuții, se trezesc în ei sentimente.

Educatorul îndreaptă munca elevilor după interesul ce-l constată, atât spre științele omului și ale societății (Naturalism, umanism), își dă prin intercalări partea sa de contribuție la dezvoltarea subiectului în mod ciclic, de la clasă la clasă.

Această orientare nouă și metodică nouă e necesar să fie transpusă în lumea satelor, la școlile sătești: primare, supraprimare, țărănești. La sate, mediul natural e mai bogat, mediul social mai apropiat și de aceea integrarea în corpul și sufletul națiunii se poate face desăvârșit.

ASOCIAȚIA ÎNVĂȚĂTORILOR
din Județul Caliacra
No. 86
28 Februarie 1939

CONVOCARE

Conform prevederilor ștatutare și hotărârii Consiliului de Administrație se convoacă, în adunare generală ordinară, toți membrii Asociației Învățătorilor din județul Caliacra, în ziua de Sâmbătă 1 Aprilie 1939, ora 8 p. m. Ședința va avea loc în localul școlii primare No. 3 din Bazargic, str. Colonel Arion.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pe 1938.
2. Raportul comisiei cenzorilor
3. Gestiunea pe 1938.
4. Bugetul pe 1939.
5. Diverse.

În vederea congresului general învățătoresc se vor discuta următoarele chestiuni:

1. Chemarea de astăzi a învățătorului: a) rolul său în educația tineretului; b) rolul său în educația poporului.

2. Situația materială și morală a școlii și învățătorului.

Dacă la ora sus arătată nu se va întruni numărul ștatutar de membrii, adunarea va avea loc în aceeași zi, la orele 11, cu aceeași ordine de zi și în același local, cu orice număr de membrii prezenți.

Președinte, Eug. Răducu

Secretar, Ion Lupu

Recenzii

D. Todoranu: Bazele Psihologiei caracterului. (Din publicațiile revistei „Satul și Școala”-Cluj.

De netăgăduit, Institutul de Psihologie al Universității din Cluj este cel mai activ și mai rodnic dintre toate institutele noastre similare. Și aceasta datorită conducătorului său, un emerit și în sufletește profesor, d. Fl. Ștefănescu-Goangă, și mănunchiului său de colaboratori, toți tineri entuziaști, dar elemente studioase și spirite înzestrate ca: L. Rusu, N. Mărgineanu, D. Roșca, D. Todoranu, etc.

Rezultatul studiilor întreprinse în mod sistematic, intens și cu mult suflet și competență științifică, a determinat multe îmbunătățiri pe teren instructiv-educativ. O parte din cercetările și studiile acestui institut au fost publicate într-o serie de lucrări extrem de interesante și utile tuturor celor ce activează pe teren pedagogic, teoretic și practic.

Acești tineri înfrății cu știința și cercetarea pe teren psihologic, alimentează cu scrisul lor esențial două reviste. Una „Revista de Psihologie”, a Institutului de Psihologie dela Cluj și alta „Satul și Școala” revistă de educație și învățământ, de sub conducerea a doi entuziaști și neobosiți profesori: C. Iencica și D. Goga.

În editura revistei „Satul și Școala”, prin sacrificiile conducătorilor ei, a apărut un prețios și interesant studiu psihologic: „Bazele Psihologiei caracterului” al d. Dimitrie Todoranu.

Intenția autorului a fost ca prin lucrarea aceasta să stabilească și

să sublinieze ideile esențiale, teoriile emise în jurul problemei caracterului în Psihologia contemporană. Voește să pună la îndemâna celor ce n'au posibilitatea să cerceteze și să studieze lucrările speciale, apărute în acest sens, în care este discutată această problemă psihologică.

Cei ce vor lua cunoștință de această lucrare și vor aprofunda-o își vor îndrepta multe greșeli ce le săvârșesc în educație, dintr-o defectuoasă interpretare a problemei caracterului.

Fiind una dintre cele mai capitale probleme ale psihologiei, socotim bine venită lucrarea d. D. Todoran, care a făcut un real serviciu celor ce lucrează pe teren școlar.

Recomandăm cu toată stăruința acest prețios studiu, ce poate fi cerut Ad-ției revistei Satul și Școala, str. Romei No. 28. Cluj.
Florian Stănică

„Cartea șezătorilor școlare” de B. Iordan și V. Ghețea. Editura: Cultura Românească. Preț 100 lei.

Lucrarea aceasta de 500 pagini înmănunchiază materialul necesar pentru toate serbările din timpul unui an străjeresc, adunat cu multă străduință și sistematic orânduindu de către d-nii B. Iordan și V. Ghețea.

Bogația materialului pe care-l prezintă autorii, precum și varietatea lui, fac din „Cartea șezătorilor școlare” un auxiliar prețios și necesar pentru comandanții străjeri. Nimănui să nu-l lipsească acest minunat îndrumător.

Tehnica admirabilă și tipărirea ireproșabilă sunt calități care impun lucrarea d-lor Iordan și Ghețea.

O recomandăm tuturor comandanților străjeri.

„Pontice” Revistă lunară de artă și cultură dobrogeană. Anul I, no. 1. Ianuarie 1939. Numărul prim al Ponticelor apare cu colaborarea d-lui N. Ottescu, Rezidentul Regal al Ținutului Marea. De remarcat „Mătăniile lui Hogi-Murset”, subsemnatura d-lui prof. Ion Lolu.

„Jurnal de Psihotehnică”, Revistă trimestrială. Volumul III, no. 1 Ianuarie—Februarie—Martie 1939.

E revista Laboratorului de Psihologie experimentală din București, condus de către ilustrul psiholog d-l C. Rădulescu-Motru. Director al revistei este chiar d-l prof. Rădulescu-Motru, iar redactor d-l I. M. Nestor, cunoscut prin studiile și lucrările sale.

În „Jurnalul de Psihotehnică” se publică chestiuni de: antropologie psihologică, psihologie practică, biometrie, psihotehnică și ergologie școlară, docimologie, psihiatrie infantilă, eugenie, pedagogie practică, etc.

O recomandăm colegilor cu toată căldura.

„Pentru inima copiilor”. Revistă pedagogică, literară, culturală. Anul XV, no. 1—2. Ianuarie—Februarie 1939. Director I. Nisipeanu.

Colegul V. Ghețea, cunoscut învățătorilor atât dela pagina „Școala și cultura poporului” din ziarul Timpul cât și din diferite lucrări și publicații, anunțase că

revista „Pentru inima copiilor” va apare schimbată fundamental. Numărul acesta adeverește spusese d-lui Ghețea.

Am rășoit cu multă curiozitate numărul de mai sus și la fiecare pagină am întâlnit munca fără preget a d-lor V. Ghețea și Florian Stănică, doi colegi harnici, cari pun mai presus de orice cultul muncii. Semnează articolele d-nii: I. Nisipeanu, T. Geantă, V. Ghețea, Florian Stănică, etc.; versuri d-nii: Virgil Carianopol, Em. Papazissu, George Bobei.

Spațiul nu ne permite să spunem mai multe despre această prețioasă revistă. O recomandăm colegilor și tuturor celor ce se interesează de educația copiilor.

I. Lupu-Răilețu

38 ani. Atât a împlinit revista „SĂNĂTATEA”. Este o vârstă cu care puține reviste românești se pot mândri.

Este de relevant mai ales faptul că „Sănătatea” s'a menținut numai grație abonaților și cititorilor ei, cari au înțeles să sprijine o publicațiune serioasă folositoare pentru ei și pentru familiile lor.

Recent am primit la redacție primul număr cu care „Sănătatea” intră în al 39-lea an de existență. Mereu tânără, mereu interesantă și instructivă, această publicațiune aduce cu fiecare apariție o adevărată comoară de material medical prezentat într-o formă populară și pe înțelesul tuturor.

Colaboratori distinși aduc prețiosul lor aport, nume cari fac cinste științei medicale românești.

Părerea noastră este că serioasa și neîntrecuta revistă „Sănătatea” nu ar trebui să lipsească din nici o casă, din nici o bibliotecă.

Notăm adresa revistei „Sănătatea”, Str. Triumfului Nr. 7 — București V.

Cercurile culturale

(Urmare din pag. 1)

măsuri, pentruca fiecare cerc cultural să-și procure aparatele necesare, cu cari să lucreze perând toți învățătorii, până ce toate școlile primare vor fi dotate cu astfel de aparate.

În acest scop, propun să se oblige comitetele școlare a prevedea în bugetele viitoare câte 1000 lei.

Fără aceste aparate, învățătorii fac mai mult teorie, ceea ce desigur e în detrimentul învățământului, deaceia și procurarea lor e tot atât de importantă, ca și înființarea bibliotecilor de care ne-am ocupat.

Dacă prin noua organizare a cercurilor culturale se urmărește într'adevăr a se da activității didactice și sociale a membrilor corpului didactic primar mijloace de desfășurare într'un ritm accelerat și fără dibueli, trebuie să se țină seamă de toate sugestiile făcute cu scopul de a se înlesni realizarea acestui ideal.

Printre ele, le pun și pe cele arătate aci.

Al. C. Aldea

24 / II / 1939

Au dreptul copii când răd și sunt veseli tot timpul. Vor fi triști și vor plânge multă vreme când vor fi mari.

Viotor Hugo

Aristocrația și gripa

Împărăteasa Caterina II-a a Rusiei scria unuia din anturajul ei: „De zece zile sunt aici mai bine de 15.000 persoane atinse de influență. Dela Moscova, Tver și Novgorod ni se relatează aceeași situație. Întregul meu imperiu tușește și strănută”.

În timpul Revoluției Franceze, familia regală ere ținută prizonieră în închisoarea din le Temple. Toți membrii familiei căpătără gripa și au suferit cumplit de această „Boală aristocratică”.

În cursul unei epidemii de gripă, regele Spaniei Alfons al XIII-lea a fost primul atins, astfel că această boală a fost numită „gripa spaniolă”.

În timpul ultimei mari epidemii de gripă, sfătuitoarii medicali ai Regelui Angliei atrăseseră atenția Majestații Sale că ar face mai bine să nu se apropie de Londra, căci ar fi sigur că ar contracta gripa.

Pe de altă parte, s'ar putea considera gripa și ca o maladie democratică, căci nimeni nu este ferit de ea și e chiar izbitor faptul că chiar oamenii viguroși, și mai ales sportmenii sunt adesea victimele ei. Având în vedere milioanele cari se pierd din cauza gripei, fie din cauza numeroaselor incapacități de muncă, fie din cauza cheltuielilor cu spitalizarea, nu este surprinzător că politica de vânzare a unui bun medicament preventiv, să considere în primul rând avantajile economice cari rezultă fie din vindecare, fie din prevenirea gripei.

În cursul ultimilor ani, mai mulți savanți au exprimat ideea că chinina, luată în doze zilnice de 20-30 centigrame, ar putea preveni gripa sau influența. Însă chinina este un medicament cunoscut de secole; se știe că nu prezintă nici un pericol, căci este un produs natural. Acest sfat al științei medicale merită deci să fie mai general urmat pentru ca epidemiile de gripă să poată fi evitate. După cum înaintea vreme lumea se teme de ciumă, tot astfel lumea se teme azi de formele periculoase ale gripei, iar lupta contra acestui flagel are din punct de vedere uman o foarte mare importanță. (21) 40

ȘI DVS.

... veți avea nevoie de o informație din Capitală sau din lumea întreagă.

Deaceia e prudent să păstrați adresa Institutului românesc de documentare „TOT”: București I, str. Sf. Constantin 24 (telefon 3-16-15), care vă răspunde la orice chestiune dacă-i trimiteți mărci pentru răspuns și o modestă taxă percepută la fiecare caz în parte.

Cereți prospecte și informații gratuite dela adresa de mai sus, referindu-vă la ziarul Dvs!

Croitoria și Postăvăria

Gheorghe Belciu

Str. Carol No. 24

(vis-a-vis de farmacia „Lagara”)

Bazargic

Mare asortiment de stoffe Scherg, superioare

pentru paltoane și costume. Pentru domnii învățători plata se poate face în rate luare.